

прогнозом Бюджету-2018 інфляція очікується на рівні 7 % на рік, фактично вона може зрости на споживчому ринку до 35–40 %.

Безумовно, таке зростання економіки та високі темпи інфляції не дозволяють оптимістично будувати майбутнє нашим громадянам, особливо молоді. За аналітичними даними, національна економіка України в 2017 році досягне рівня 2009 року. Дай Боже, щоб і надалі динамка економічного зростання була позитивною.

У головному фінансовому кошторисі особливу увагу заслуговує медична сфера. У даній сфері соціальних витрат недофінансування всіх потреб становить приблизно 67 % від реальної потреби. Таким чином, у 2018 році не варто очікувати покриття всіх потреб у лікарських препаратах таких категорій хворих як діабетики, онкологічні хворі та люди з ВІЛ/СНІД.

Аналіз динаміки розвитку національної економіки країни методом екстраполяції за період падіння і зростання економіки свідчить про те, що рівень інфляції залишиться на рівні 21-23 %, що менше, ніж у звітному 2017 р. Деякі експерти сумніваються в реалістичності заявлених цілей, кажучи про те, що показник інфляції буде вище прописаного у фінансовому плані країни.

Поряд з цим, треба оптимізувати і витратну частину Бюджету-2018. Згідно проекту бюджету, дуже великі витрати передбачені на оборону – 135 млрд грн, що на 125 мільярдів більше, ніж у минулому році. Якщо проаналізувати цю статтю витрат у прив'язці до ВВП, то на оборонні потреби піде близько 6 % валового внутрішнього продукту у 2018 р. Це більше, ніж на освіту і науку, культуру, адміністративні витрати на утримання апарату управління державою та інші. Якби подолати військовий конфлікт на Сході України, вдалося би спрямувати до 3,1 тис. грн на одного мешканця країни на покращення соціальних стандартів для всіх верств населення.

Сліди зазначити, що незважаючи на військовий конфлікт на Сході країни, Урядом України робиться дуже великі кроки щодо реабілітації економіки країни, одночасно з підвищенням її обороноздатності і соціальних стандартів.

Список бібліографічних посилань

1. Про Державний бюджет України на 2018 рік : проект закону України від 15.09.2017 № 7000 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34?id=&pf3511=62551&pf35401=433050> (дата звернення: 22.10.2017).

Одержано 23.10.2017

УДК 336.7

Людмила Анатоліївна БЄЛЯЄВА,

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку та оподаткування
Харківського навчально-наукового інституту
ДВНЗ «Університет Банківської справи»;*

Юлія Владиславівна САФОНОВА,

фахівець з підтримки продаж ПАТ «САН ІнБев Україна»

РИЗИКИ КРЕДИТУВАННЯ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день немає майже жодного підприємства, яке б не брало кошти у кредит. Потреба у залученні кредитних коштів зумовлена тим, що в процесі кругообігу власних капіталів одні суб'єкти господарювання нагромаджують тимчасово вільні кошти, а інші – потребують цих коштів. За останні 15 років обсяг кредитів, наданих суб'єктам господарювання зростає (рис. 1).

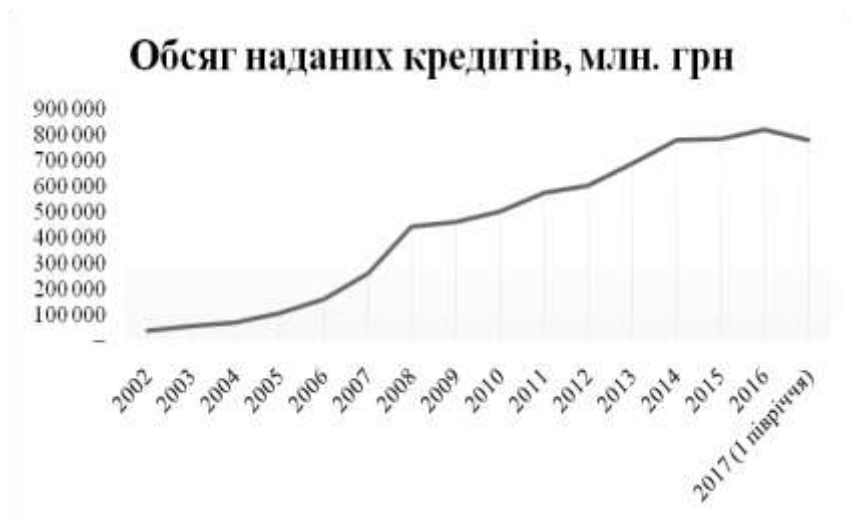

Рис. 1 Динаміка обсягу наданих кредитів не фінансовим установам

Джерело: розробка автора на основі статистичних даних НБУ [1].

Залучений капітал допомагає підприємству подолати обмеженість власного капіталу, він є додатковим джерелом фінансування та можливості розширення меж господарської діяльності. Однак, перед залученням додаткових коштів, необхідно здійснити ґрунтовний аналіз та визначити чи принесуть вони економічну вигоду для підприємства,

оскільки можливі ризики і недоліки використання кредитних ресурсів для суб'єктів підприємницької діяльності пов'язані з можливістю завищених процентів та посилення боргового навантаження на підприємство [2].

Позитивним явищем кредитування є те, що у позичальника, формується стимул для самодисципліни, оскільки банк здійснює постійний і всебічний моніторинг його господарської поведінки. В результаті формування кредитної історії, регулярного надання фінансової звітності, проведення двосторонніх перемовин та регулярних зустрічей керівництва, створюється інформаційна база для встановлення довгострокових партнерських відносин, які, в свою чергу, дозволяють отримати: захист від недостачі коштів, низькі накладні витрати при наступному кредитуванні, встановлення альтернативної процентної ставки чи страхування кредитного ризику. Тісна співпраця банку з позичальником інколи рівнозначна тому, що банк опосередковано стає учасником компанії, підтримуючи її при фінансових ускладненнях.

Банківський кредит також дозволяє набути позичальнику позитивної репутації, що в подальшому може бути використано для забезпечення доступу до альтернативних і менш обмежених форм фінансування, в тому числі, через вихід на нові міжнародні ринки.

З іншого боку, своєрідна банківська монополізація кредитного ринку України створює передумови і для прояву ряду негативних моментів.

Це, складність залучення коштів, оскільки воно залежить від рішень кредиторів, які за будь-яких негативних обставин узагалі можуть відмовити підприємству у таких коштах; необхідність надання відповідних гарантій, зокрема страхових компаній, інших суб'єктів господарювання, або застави; зниження норми прибутку активів, оскільки прибуток підприємства зменшується на суму сплачених відсотків за кредит; зниження фінансової стійкості підприємства і відповідно зростання ризику банкрутства. Банки стають одноосібними власниками найбільш повної фінансової та управлінської інформації про своїх клієнтів-позичальників, і це дозволяє їм маніпулювати умовами подальших взаємовідносин. При цьому банк – постійний кредитор може навіть завищувати рівень відсоткових ставок або ускладнювати інші умови кредиту, оскільки банк – «новий» кредитор не володіючи необхідним обсягом інформації вимушений буде витрати багато сил, засобів та часу для оцінки компанії, а потім вимагати за це фінансової компенсації.

Заміна банка-кредитора може стати негативним сигналом на ринку про фірму-позичальника. Інші банки до певного час не зможуть точно визначити які причини такої заміни – власне рішення суб'єкта господарювання чи відмова самого банку і на яких підставах [3].